

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش مثبت نگر بر کفایت اجتماعی

محل انتشار:

دومین کنفرانس علوم اجتماعی، روانشناسی، علوم تربیتی و علوم انسانی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سمانه سادات جعفر طباطبایی - استادیار روانشناسی تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند. بیرجند. ایران

سید مصطفی نارمنجی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند. بیرجند. ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف مقایسه اثربخشی آموزش مثبت نگر بر کفایت اجتماعی و تاب آوری تحصیلی صورت گرفت. روش: روش تحقیق شبه تجربی با طرح پیش آزمون پس آزمون و پیگیری یک ماهه با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوم دبیرستان های دولتی و نمونه دولتی شهر زاهدان بود از میان آنها ۴۵ نفر به مطالعه وارد شدند بودند، که از طریق روش نمونه گیری خوشه‌ای چند مرحله ای تصادفی انتخاب شدند و در دو گروه آزمایش و کنترل (هر کدام ۱۵ نفر) جایگزین شدند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه مقیاس کفایت اجتماعی فلتر و همکاران (۱۹۹۰) و پرسشنامه تاب آوری تحصیلی ساموئلز (۲۰۰۴) استفاده شد. گروه آزمایش آموزش مثبت نگر در طی ۸ هفته متوالی در دو ماه دریافت کردند و گروه گواه مداخله ای دریافت نکرد. داده ها توسط نرم افزار اسپاس پی اسپاس از طریق آزمون اندازه گیری مکرر تجزیه و تحلیل شده اند. یافته ها: نتایج حاصل از تحلیل واریانس اندازه گیری های مکرر نشان داد که آموزش مثبت نگر گروهی در کفایت اجتماعی و تاب آوری تحصیلی تاثیر معنی داری داشته اند، و میانگین نمره مهارت های شناختی و آماهی های انگیزشی گروه آزمایشی مثبت نگر تفاوت معناداری ($p < 0.05$) گزارش شده است و همچنین مداخله مثبت نگر در افزایش نمره کلی تاب آوری تحصیلی و خرده مقیاس های مهارت های ارتباطی، جهتگیری آینده و مسئله محوری اثر بخشی موثری داشته است. نتیجه گیری: بنابر این، می توان نتیجه گرفت که آموزش مثبت نگر گروهی در کفایت اجتماعی و تاب آوری نوجوانان دختر و کارآمدی تحصیلی آنها تاثیر چشمگیری می تواند داشته باشد.

کلمات کلیدی:

آموزش مثبت نگر، گروهی، کفایت اجتماعی، تاب آوری تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1448786>

